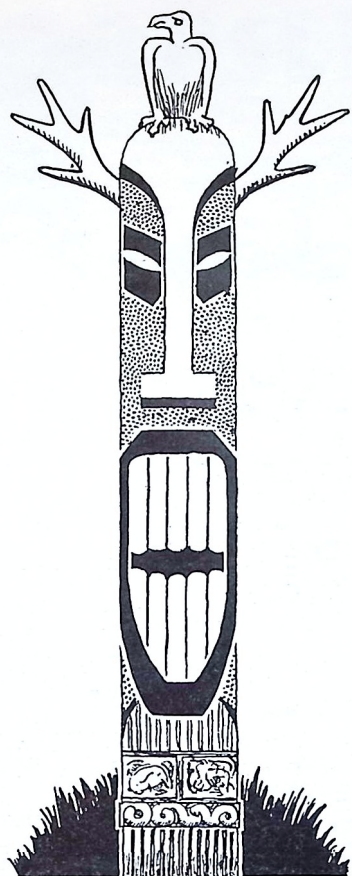

**S
P
E
J
D
E
R
N
E
S

M
A
G
A
S
I
N**

**ERME
LUNDEN
1946**

**K
O
R
P
S
L
E
J
R
N
U
M
M
E
R
E
T**

30. AARGANG - NUMMER 6 - JULI 1946

Fra Spejderchefen

KORPSLEJREN

Dette er det sidste Nummer af »Spejdernes Magasin« for Korpslejren, men i selve Korpslejren vil der udkomme et Spejderblad hver Dag med Billeder og Nyheder fra Lejren. Det bliver en trykt Avis, som det vil være morsomt at gemme og senere kigge i. Jeg har endnu den Lejravis, som udkom i Korpsets første Landslejr paa Kalø 1913, og den har jeg ofte moret mig over at læse i.

Og i Lejren vil vi træffe Spejdere fra andre Lande. Det bliver første Gang efter Krigens Begyndelse, at vi saadan rigtigt faar Forbindelse med udenlandske Spejdere og atter kan føle, at Spejderbevægelsen er international, og at vi har Spejderbrødre Verden over.

EN AMERIKANSK SPEJDER

Den amerikanske Officer, Major Floyd Oles, som staar i Spidsen for de allieredes Overtagelse af alle tyske Ejendele i Danmark, som Besættelseshæren efterlod, er Spejderfører i Staten Washington i U.S.A. Han var Tropsfører i sin Hjemby, Seattle, og han kom til London i 1943 for at sætte sig ind i den Opgave, han skulde løse i Danmark, naar Krigen var forbi. Den trak længere ud end ventet, og derfor fik han god Tid. Han var allerede forlængst i Forbindelse med Det internationale Spejderkontor i London, men nu paatog han sig Arbejdet som Tropsfører for en Trop i London, hvis Førere var inde som Soldater.

Saa snart han kom her til Danmark, lærte jeg ham at kende, og han har gjort meget for danske Spejdere. Naar jeg her skriver om ham, har det en særlig Grund; han fortalte mig nemlig forleden en Oplevelse fra sin Drengetid som Spejder.

Nær Seattle, hvor han var Spejder, er der oppe i Bjergene lige ved Snegræsken en Sø, hvor Vandet er varmt paa Grund af varme Kilder ligesom i Island. Han og to af hans Kammerater startede saa paa Vandringer, som tog flere Dage. De bivakerede i Skovene ved Floder og Bække og lavede deres Mad paa Spejdervis. Efter flere Dages Vandring naaede de op til Søen, hvor de morede sig med først at bolte sig i Sneen og derefter at bade i Søens varme Vand.

Paa deres Færden deroppe traf de paa en Hytte, hvor der boede en gammel Mand og Kone, og

de gik hen for at hilse paa dem. Konen var meget syg, og Manden bad dem, om de ikke kunde skynde sig ned til nærmeste By efter en Læge, for selv kunde han ikke gaa, da han ikke turde lade Konen være alene uden Hjælp.

Skont de havde en lang Dagsmarch bag sig og havde tumlet sig i Sneen og badet, følte de, at de som Spejdere maatte gøre den good-turn, selvom der var næsten 60 km ned over Bjergene til den nærmeste By.

Det blev sent om Natten, inden de efter en anstrengende March naaede Byen og fik fundet frem til Lægen. Men de gennemførte det, som de Spejdere, de var.

DANSKE SPEJDERE I UDlandet

Her i Sommer rejser en Del danske Spejdere til Udlandet. Et mindre Hold rejser sammen med et tilsvarende Hold fra KFUM Spejderne til England, og et Hold paa 200 Spejdere ligeledes fra de to Korps deltager i Sveriges Scoutförbunds store Landslejr ved Gränsö.

Det bliver en stor Oplevelse for dem og en stor Glæde for dem. Men det skulde ogsaa gerne være til Glæde for vort Korps, det vil sige for os alle. Og det kan det blive, hvis de forstaar at hævde danske Spejders Ry derude i de fremmede Lande. Ikke blot et Ry for Dygtighed, men for god kammeratlig og spejdermæssig Opførsel.

I, der rejser, repræsenterer alle de danske Spejdere, som bliver herhjemme, og derfor venter vi af jer, ikke alene at I ikke gør os til Skamme, men at I gør os Ære.

Her er saa den sidste Dosis, inden Korpslejren løber af Stabelen.

Sted: Lejren ligger paa Ermelundssletten ved Dyrehaven Nord for København.

Tid: Lejren varer fra Fredag den 26. Juli til Mandag den 5. August.

Rejse: Kulsituationen har i højeste Grad lagt Hindringer i Vejen for Rejse- og Udflugtsarrangementet, men Rejserne organiseres af Divisionerne. Saa mange som muligt bør vandre eller cykle til Korpslejren.

Adresse: Postadressen er:

Spejderens Navn,

Troppens og Divisionens Navn.

Korpslejren

Ermelundssletten pr. Klampenborg.

Lejren har eget Postkontor.

Lejrhaandbog: Om kort Tid fremsendes et Antal Lejrhaandbøger i samme Format som Spejdernes Lommebog. Disse kan købes hos Troppen for 50 Øre pr. Stk. De indeholder en Mængde nødvendige og praktiske Oplysninger om Korpslejren.

Kort: De fire Midtersider i dette Magasin indeholder Kort over København, Nordsjælland og Ermelundssletten.

Tag dem med i Lejren.

Besøg: Lejren er aaben for Publikum den 28. og 31. Juli samt 3. og 4. August. Entré Voksne 1 Krone, Børn 50 Øre.

Lejrbaal: Der afholdes 3 store Lejrbaal ved Fortunen. Disse Lejrbaal ledes af den tidligere Divisionschef for Midtjyske Division Borges Andersen. Korpset modtager meget gerne Anmeldelse fra Troppene om, at de kan optræde med et eller andet til Lejrbaalet.

Terrænleg: Forsaa vidt Trafikforholdene ikke bedrer sig, er der Fare for, at den store Terrænleg for alle Lejrens Spejdere maa indskrænkes til alene at blive afholdt med Skovmændene som Deltagere.

Lejrarbejder: Disse skal jo desværre — som tidligere meddelt — opbygges af medbragte Materialer, da det er Korpset umuligt at fremskaffe tilstrækkelige Mængder af Grene og Rafter.

Hygiejne: Materiale mangelen har indskrænket Antallet af Vaskesteder, og det er derfor nødvendigt, at hver Trop medbringer mindst 1 Vandspand pr. Patrulje og flest mulig Vandfæde.

Konkurrencer: Følgende Konkurrencer afholdes:

- Lejrens bedste Patrulje
 - Lejrens dygtigste Lejrportstrop
 - Tovtrækning.
 - Haandboldturnering
 - Københavnerdagens Konkurrence.
- (Se Siderne 100 og 101).

DAGSPROGRAMMET:

Fredag 26. Juli: Afdelingerne ankommer til Ermelunden.

Lørdag 27. Juli: Aabningsparade, maaske i Overværelse af Kongen, Kronprinsen og Statsministeren.

Søndag 28. Juli: Lejren aaben for Besøgende. Om Aftenen Lejrbaal ved Fortunen.

Mandag 29. Juli: Hvis Trafikforholdene tillader det, tager den ene Halvdel af Lejren paa Udflugt til Kronborg og Frederiksborg Slot.

Tirsdag 30. Juli: Terrænleg for Skovmændene. Varer til Onsdag.

Onsdag 31. Juli: Lejren aaben for Besøgende.

Torsdag 1. August: Københavnerdag.

Fredag 2. August: Udflugter for Lejrens anden Halvdel som Mandag 29. Juli.

Lørdag 3. August: Lejren aaben for Besøgende. Lejrbaal ved Fortunen.

Søndag 4. August: Besøg. Lejrbaal.

Mandag 5. August: Lejren brydes.

BRONZEKORS

Patruljeassistent
Ove Kops Møller

En Dag var Patruljeassistent Ove Kops Møller i Falkepatruljen, Sgt. Johns Trop, København, paa Besøg med sine Forældre hos nogle Bekendte. Mens Ove gik ude paa Vejen og legede, syntes han, at han hørte et Barn klynke. Han gik efter Lyden og fik Øje paa en 15 Aars Dreng, som var ved at mishandle en lille Pige paa 4 Aar paa det groveste. Da den store Dreng faar Øje paa Ove, forsøger han at flygte, men Ove stikker i Rend efter ham, og efter en voldsom Kamp holder han fast i ham, indtil den lille Piges Fader kommer til. Drengen blev ført til Politistaionen, hvor han indrømmede, at det var hans Hensigt at kvæle den lille Pige, for at hun ikke skulde sladre om hans Mishandling.

Før sin resolute Optræden er Ove derfor blevet dekoreret med Bronzekors for Livredning.

Kurt Tranberg

Kurt Tranberg, 1. Kolding Trop, har faaet Korpsets Bronzekors for Livredning.

I December i Fjor var Kurt ude og løbe paa Skøjter i Byparken i Kolding. Han observerede pludselig, at en anden Dreng var gaaet gennem Isen paa et Sted, hvor han ikke kunde bunde, og hvor Isen var saa tynd, at den knækkede, hver Gang Drengen forsøgte at komme op paa den. Kurt ilede ham til Hjælp og fik ham hevet op ved at række Stave ud til ham.

Godt Kurt, du var beredt!

Spejdernes Magasin's

KORPSLEJR

Konkurrence

Stor Konkurrence i Forbindelse med Korpslejren

En af Dagene i Korpslejren skal I paa et stort Københavns-Besøg og rundt i den indre By for at bese de forskellige Seværdigheder. *Spejdernes Magasin* foranstalter i den Anledning en stor Konkurrence, som alle Lejrdeltagerne kan deltage i.

Det Danske Spejderkorps' Depot har velvilligt udlovet som Præmier forskellige attraaerværdige Spejdderting. Saaledes bliver

1. Præmie:

En Jamboree-Mels

2. Præmie:

En Slirkniv m. chromgarvet Skede

3. Præmie:

En engelsk Tommy Tværsæk

og desuden er der 5 ekstra Præmier, som bestaar i Torben Wolff: Aarets Gang i Naturen.

Præmierne fordeles ved Lodtrækning mellem de rigtige Løsninger. Løsning skal senest d. 5. August være afleveret paa Lejrkontoret i Ermelunden, i en Konvolut, som i nederste venstre Hjørne er mærket med »København-Dagen«. Løsningen og Præmielisten offentliggøres i September-Nummeret af *Spejdernes Magasin*.

Konkurrencen finder I paa næste Side. Der er her afbildet forskellige Gader og Bygninger, som findes i og omkring Københavns Centrum, uden at der dog er angivet, hvad og hvor det er.

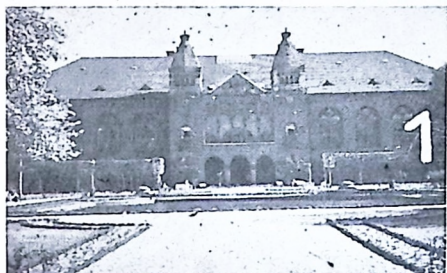
Nu skal du paa din Færd rundt i Hovedstaden have Øjnene godt med dig og opdage

1) hvad forestiller Fotografiet?

2) fra hvilket Verdenshjørne er Fotografiet taget?

Disse to Spørgsmaal besvares for hvert Billede — skriv tydeligt!

Kender du København ...

Med $\frac{M}{Y}$ Atlantide til Afrika

REJSEBREV V

Kære Ulve og Spejdere!

Saa er vi da naaet til Vendepunktet for vor Ekspedition, idet vi i Gaar lagde ind her i Luanda, Hovedstaden i den portugisiske Koloni Angola. Vi er nu saa langt mod Syd, som vi vil komme, paa ca. 9° sydlig Bredder, og har en Sørejse paa ca. 9000 km for os, inden vi atter er hjemme. Som Følge af den meget daarlige Postforbindelse vil Nyhederne i dette Rejsebrev ikke været særlig nye, naar I læser dem i Julinummeret, og paa det Tidspunkt vil vi sandsynligvis være saa langt som til England. Men, never mind!

»Det store Trawl«.

Marts Maaned indledtes ved en meget, meget fin Fangst, »det store Trawl«, som vi stadig kalder det Mand og Mand imellem. Vi havde 1,7 km Wire ude og fiskede paa 4—600 m Vand, saa I kan tro, der var Spænding, da Nettet kom op efter en Indhaling, der tog halvanden Time. Her var Repræsentanter for saa godt som alle de Dyregrupper, der er knyttet til Havet, lige fra store, almede Soanemoner og slaskede Sopolser, over blinde Krebsdyr og sjove Krabber til smukt farvede Muslinger og Snegle.

Men det var dog især Fiskene, der fangede Interessen, baade paa Grund af deres mærkelige Former og Farver, men ogsaa fordi Dr. Bruun og Dr. Fraser er i Stand til at bestemme Navnene paa de fleste af dem allerede her om Bord. Der er ingen Tvivl om, at naar ogsaa de hvirvelløse Dyr vil blive studeret videnskabeligt af Specialister hjemme, vil man finde mindst lige saa mange sjældne og maaske endog nye Arter (altsaa nye for Videnskaben), som vi allerede har fundet blandt de Fisk, vi hidtil har fanget.

Nede paa 500 m Dybde hersker der et Tryk paa godt 50 Atmosfærer, og naar Fiskene saa hæves op til Vandoverfladen, hvor de kun udsættes for 1 Atmosfæres Tryk, presses Svømmeblæren tit helt ud gennem Munden, og Øjnene spiles stærkt op. Nede paa disse Dybder hersker der altid sort Græsmørke og næsten alle Fiskene er selv sorte og ofte forsynet med Lysorganer, Føletraade og skinnede grønne Øjne og med de store Gab besat med utallige, sylspidse Tænder.

Dr. Bruun kaldte i Spøg men vist ogsaa halvt i Alvor Dagens Fangst for »det værdifuldeste Trawl i dansk Zoologisk Historie«, og det skal siges, at det ikke er hver Dag, et dansk Undersøgelsesfartøj faar et Træk med 50 forskellige Fiskearter. Da alt var konserveret paa det omhyggeligste, fyldte det 20 store Glas, fra 8 Liter og nedefter, d.v.s. 1½ Kasse fuld, samt en Tønde Fisk i Formalin. Saadan en Ration er noget, der tæller!

Skipperen faar en Delfin paa Harpunen!

To Dage senere vælkedes jeg ved Raabet: »Kaptajn har fanget en Delfin, hurtig, hurtig!!« og røg op paa Dækket. Og virkelig, endelig var der Gevinst! I Lagos havde Kaptajnen faaet for-

at finde en dejlig Harpun af dem, de Indfødte bruger. Oppe fra Forstavnen havde Skipperen med et mesterligt Kast rendt Harpunen ind i Ryggen paa en Delfin, der sprang for Boven. Dyret var straks stukket nedefter med Line og Harpunstang, og fra den lille Redningsbaad blev den nu langsomt men sikkert lobet træet. Dr. Fraser, Hvalspecialisten fra British Museum, der deltog i Ekspeditionen, havde lige set et Glimt af Delfinen, inden Kapten udførte sit Mesterkast, og han anede ikke, hvad det var for en. Han travede derfor, mens Jagten stod paa, hvileløst op og ned ad Dækket og gentog hele Tiden: »We must have it!« (Vi maa have den). Og vi fik den! Snart var den indenbords, og vi kunde beundre dens elegante Strømlinieform og smukt sort og graat marmorerede Flanker.

Vi gik straks i Gang med at fotografere den paa alle Leder og Kanter, maale den og udarbejde en grundig Beskrivelse af Farvetegningen. Dr. Fraser regner med, at det er en meget sjælden Art, men han kan intet sige, for han hjemme faar kigget nærmere paa Kraniet m. v. Men tænk det Held, at første Gang vi faar en Delfin indenbords, er det en næsten ukendt Art, mens vi har set Hundreder af de almindelige Delfiner, som det aldrig er lykkedes os at harpunere.

Det var en Oplevelse at se Dr. Fraser aabne for Bughulen med lange, dødssikre Snit, saa Blodet kom fossende ud, at se ham skære de smaa, ubetydelige Bækkenknogler ud, fiske Indvoldene frem osv. — ikke eet forkørt eller overflodigt Snit. Saavel Indvolde som Snyltere (Bændelorme og Rundorme) og Maveindholdet af de store Blæksprutter blev puttet i Formalin og Skelettet har vi senere rensat saa godt som muligt og lagt i Saltlage til senere Finskelettering hjemme. Og endelig blev Kodet i Kabyssen forvandlet til de herligste Hvalbøffer, saa det var ikke meget, der gik overbords til Højere.

Liniedaab efter alle Kunstens Regler.

Men denne Dags Begivenheder var ikke afsluttet med denne Hvalfangst. Samme Dag skulde vi passere Ækvator, og vi var 11 stakkeles Sjøle, der havde den tyvisomme Ære at skulle modtage den højtidelige Liniedaab af Kong Neptun og hans Følge.

Den 3. Marts Anno 1946 KL. 15.00 gled »Atlantide« let og smertefrit over Linien, hvilket markeredes ved 21 drønende Riffelskud og Klemten med Skibsklokken. Straks efter dukkede et

guddommeligt Optog frem. Hans Majestæt Kong Neptun, hans Dronning Amphitrite, Overhofmedicus, (d.v.s. Kongens Livlæge) og Bartskjæreren, forsynet med en mægtig Ragekniv af Træ.

En efter en blev de ulykkelige Ofre kaldt frem foran Kongen og blev skarpt forhørt, hvorpaa han gav Hofmedicus Ordre til at foretage de fornødne ud- og indvortes Undersøgelser og Renselser for alskens Daarskaber. Disse Renselser blev foretaget med en utrolig Opfindsomhed, saasom Affiling af for skarp Tunge, Udrensning af Næsehulen ved Indsprøjtning af Peber, Klipping af Haar med Staalsaks eller Negle med Knibtang osv. osv. Det værste af alt var dog at sluge en stor, forfærdelig Pille, der bestod af Brød, æltet med hel eller stødte Peber, Karry, Sennep, Engelsk Sovs, Hvidlog og Kamfer! Flere af os kunde ikke faa den ned hel men maatte bide den i flere Smaastykker og tage den lidt efter lidt — uha!

Naar saa Hofmedicus havde endt sin Kur, tog Bartskjæreren fat med at indsmøre Hoved og Overkrop i Sæbevand med en Tapetsererkost, bade Haaret i Salatløse og derpaa, uden smaaligt Hensyn til fremstaaende Ting som Næse og Ører, afbarbere de indsmurte Partier. Saa udraabte Kong Neptun den dødes Navn, der for næsten alle Vedkommende havde Tillknytning til Havets Dyreverden, f. Eks. Søelefant, Naalefisk, Spækhugger osv., og endelig sluttede »Behandlingen« med et Skub baglæns ned i »Døbefontænen«, et udsprængt Sejl fyldt med Vand. Der kan ikke herske Tvivl om, at vi nu er lovformelig døbt, og vi vil altid minde denne Daab som en af de festligste Stunder i vort Liv — alle Ubehagelighederne har vi jo forlængst glemt!

To piskende Tornadoer i Løbet af halvandet Dogn.

Et Par Dage senere vaagnede vi ved Fjertiden ved Raabet: »Alle Mand paa Dæk!« Med Lynets Fart fo'r vi op paa Dækket og saa Skibet krænge haardt over som Følge af en susende Tornado fra Nordøst, der var kommet over os i Løbet af Sekunder. Regnen piskede ned i Spandevis; og »Atlantide« rasede af Sted gennem Skumspøjtene, inden Sejlene var blevet bjerget. Vor første Tanke gjaldt Laboratoriet og alle Glassene dér, men heldigvis havde vi stuvet saa godt af Aftenen før, at alt var i god Behold. Bortset fra diverse Buler, en klemte Finger, et Glasskaar i en Fod, noget knust Porcelæn og en Flænge i Storsejlet, inden det kom ned, skete der ingen Skade.

Allerede Dagen efter var en ny Tornado over os, denne Gang i fuldt Dagslys, saa vi rigtig kunde iagttage Uvejrets Rasen. Vi naaede lige at faa bjerget Trawllet, inden Stormen var over os, ledsaget af en Skypumpe et Stykke borte. Det var ikke uden Dramatik at bjerger Sejl, mens Regnen piskede paa vore bare Rygge, og Stormen truede med at blæse os langt ud i det oprørte Atlanterhav.

Paa »Storvildtjagt« i Belgisk Congo.

Den 8. Marts om Morgenen løb vi saa ind til Congofloden og paabegyndte Sejlturen op ad denne sagnomspundne Flod. Nede ved Udløbet var den 5 km bred og meget dyb, og det gulligrøde Vand førte store Mængder af Grenstykke, smaa flydende Øer osv. med sig, flere af dem sikkert kommende fra Pygmæernes lidt kendte Land dybt inde i Congo, i Hjerter af Afrika. Den

Fortsættes Side 113

En afrikansk Fiskehandler

(Fortsat fra forrige Nr.)

Det var begyndt at tordne i det fjerne, og langt ude paa den sydlige Himmel trak mørke Skyer op. — Klokken var alligevel blevet 9, for Drengene naaede Ramten, men da de havde faaet Lov til at rejse Teltet paa en Mark ikke ret langt fra Soen, var Lejren hurtigt bragt i Orden. Drengen var glade for, at de fik Lov til at stille deres Cykler ind i Laden hos Gaardmanden, hvis Mark de laa paa. Det lignede stærkt, og Drengene var forberedt paa Regn.

»Vi vil ikke til Køjs nu, lad os først se, hvor slemt Vejret bliver,« sagde Ejnar og satte sig godt til Rette paa sin Sovepose. Han tog nogle Karameller frem, han havde købt hos Bageren i Stenvad, og der blev en livlig Gnasken. Hans og Erik havde Vagt i Aften, de var glade for Selskabet, de havde lagt sig ned i Teltaabningen, og hver Gang der kom et kraftigt Lyn, klamrede de sig til hinanden, som om de var bange, til stor Morskab for de øvrige, men da Uvejret pludselig var lige over, foretrak de at faa Hovederne indenfor. »Sved I Næserne?« spurgte Frede drillende, men han sad ogsaa svært godt mellem Ole og Ejnar. Store Draaber trommede nu mod Teltdugen, det var spændende, kunde Teltet holde Regnen ude? Der var gravet en Rende hele Vejen uden om Teltet, Drengene havde jo ventet Regnen, saa den Vej kunde den ikke komme i alle Tilfælde. Det øsede ned nu, men Tordenbragene var allerede fjerne. I over 20 Minutter laa Drengene og snakkede hyggeligt sammen, mens Regnen trommede svagere og svagere mod Teltet. Hans stak Hovedet ud af Teltet: »Nu regner det ikke mere, og hvor er Luften blevet frisk og klar.« — Og Lummerheden var forsvunden. Ude over Søen lyste Maanen, det glitrede og glinsede, som var Vandet af Solv. Fjerne Lyn krydsede Himlen

ovre mod Vest. Alle Drengene maatte ud og nyde den friske Luft. Medens de alle syv stod og snakkede ovre ved Hegnet, kom Bondemanden; han vilde ned og se, hvordan de havde klarret sig. »I er vel int' druknet,« sagde han og kiggede lidt skeptisk paa Teltet. »Kan saadan en Ting nu ogsaa holde Vandet ude, og kan I være der alle sammen?« — »Ja, sagtens, det er jo et otte-Mands Telt,« forklarede Ejnar. — »Men A kom for at spørge fra min Kone, om I ikke kunde ha' Lyst til en Smule Rabarbergrød efter det her Tordenvejr?« — »Ja. Tak,« Drengene blev glade for Tilbudet, det var rart, naar Folk var flinke. — Inde i Stuen havde Konen dækket Bord, og hun gav Drengene en stor Portion Grød hver. Det blev sent, inden Drengene fik snakket af, Gaardmanden og hans Kone var meget interesserede i Spejderne, og der var meget at spørge om. »I skulde blive her nogle Dage,« sagde Konen, men da Viberne fortalte om Sommerlejrplanerne, kunde de godt forstaa, at de maatte af Sted Dagen efter. »Der skulde ha' været Spejdere te, da A var Knæjt, A ku godt ha' tænkt mæ og vær mæ te den Slavs,« smilte Gaardmanden og blinkede polisk til sin Kone. — Drengene sagde Godnat og gik, men maatte bestemt love at komme og drikke Morgenkaffe. Middagsmaden vilde hun ogsaa gerne have serveret for dem, men da Hans forklarede, at saa kom de helt ud af Træning med at lave Mad, saa forstod hun godt, at de undslog sig. — »Lumske Rad,« hviskede Henning, det var ham, der skulde være Kok næste Dag. — —

Allerede Kl. 6 næste Morgen var de igen paa Benene. Morgenvasken foregik nede ved Søen, og selv om det ikke var det samme som Stranden nød de dog den lille Svømmetur, de tog. Det var 7 vandkæmmede, morgenfriske og reglementerede Spejdere, der Kl. 7 marcherede ind i Gaarden, hvor Fruen ventede dem med Kaffe og hjemmebakte Rundstykker. Naa da, hvor Drengene spiste, og jo mere de spiste, jo gladdere var Konen, hun troede vist ikke rigtigt

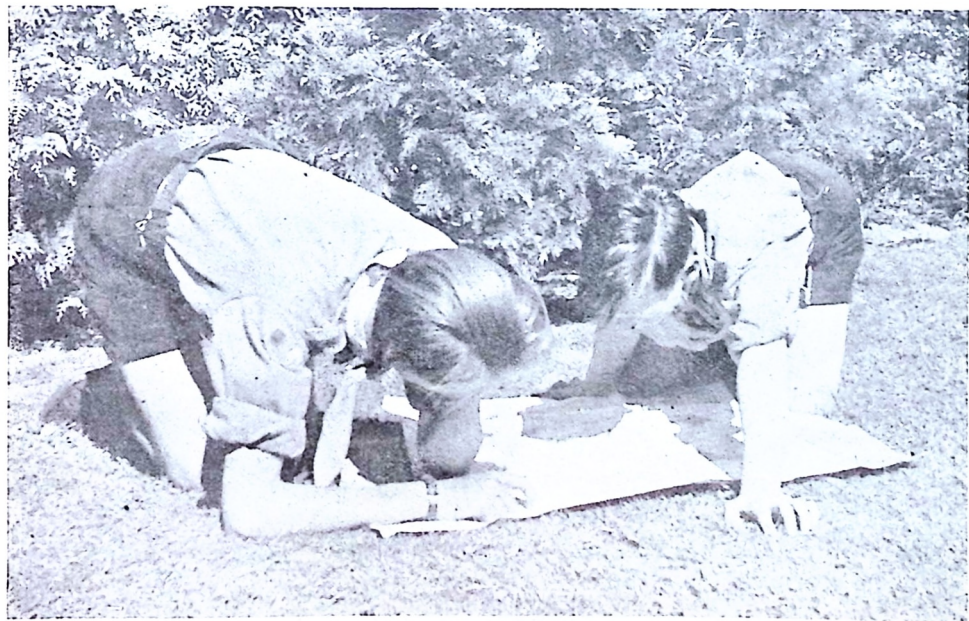
paa deres Evner som Kokke. Gaardmanden saa de ikke, han havde længe været i Marken og slaa Hø, men derimod talte de med den unge Pige paa Gaarden, og hun hed Birgit, og vandt Drengenes fulde Agtelse ved at fortælle, at hun havde en Bror, der var Spejder i Randers.

Denne Formiddag skulde der sandelig arbejdes. Hans og Ole maatte ind til Byen for at købe Kød til Middagsmaden, Ejnar skulde tegne paa Kortskitse over deres Rute. Den skulde afleveres til Tropsforen. Henning og Gert var Kokke, og de havde travlt med at skrælle Kartofler og lave Kogerender. Erik lappede sin Cykle, den vilde ikke holde Luft, og Frede kom med gode Raad til baade Erik og Ejnar. »Du skulde tage Cyklen ned til Søen, Erik, og putte Slangen ned i Vandet, saa fandt du snart Hullet.« — »Jamen, det er fundet,« oplyste Erik, »stik mig hellere Saksen i Stedet for at komme med overflødige Raad.«

Hans og Ole havde købt Medisterpølse, »en halv Kilometer til hver,« pralede Hans, »for det er saa billigt herude.« — »Ved I hvad, jeg har en Idé,« raabte Erik pludselig, »skulde vi ikke invitere Fruen oppe paa Gaarden herved og spise, hun skal da ikke tro, at vi lever af Luft.« — »Næh, det Indtryk faar hun saamænd heller ikke, naar hun ser dig,« grinede Ole. — »Næh, men ærlig talt, skulde vi ikke?« vedblev

Erik og saa forventningsfuld paa Ejnar. — »Det kan vi godt,« lod hans Svar, »du kan gaa op og invitere hende, Frede, og samtidig kan du faa Kærnemælken med herved til Koldskaal.«

Frede forsvandt op til Gaarden, og Henning skyllede Kartoflerne en ekstra Gang. Frede kom med mange Hilsener og Tak for Invitationen, Fruen vilde gerne komme. »Men Kærnemælken,« spurgte Gert, han havde en Gryde parat. »Ja, Fruen sagde, at naar hun skulde være vores Gæst, vilde hun gerne selv give Eftermaden.« — »Uhm,« raabte de andre, og gættede paa, hvad det kunde være. Henning og Gert masede rigtig paa med Måden, og da Fruen kom med en stor hemmeligt udseende Kurv i Haanden, var alt parat. Medisterpølsen var brunet og laa i fine Snoringer paa Panden. Fruen placerede sig midt i Græsset, hun havde selv en Tallerken med, og hun var ganske forbavset over, hvor godt Måden smagte. »Jamen, hvor er I dog dygtige,« roste hun, »lærer man da saadan noget, naar man er Spejder?« — »Ja, det og meget mere,« smilte Ejnar, »en Spejder skal kunne klare alle Vanskeligheder.« Nu tog Fruen Kurven frem, og som om det var aftalt, kom Birgit i det samme gaaende med en stor Kande. Kurven indeholdt Jordbær, og Kanden dejlig Mælk, der næsten var Fløde. Det var en dejlig Overraskelse, (Fortsættes Side 120).

Einar og Ole studerer Kortet.

Internationalt

Frændetroppe

1. Absalon Trop (Hertug Knuds Division) har sendt mig nogle Rapporter om, hvad den har foretaget for at gøre sit til at fremme den gode Forstaaelse med Spejderne i Udlandet. Hør blot! I Efteraaret arrangerede Troppen en polsk-dansk Dag, idet 48 polske Spejdere fra en Røde Kors Lejr samledes med Troppen til Spejdmesse. Senere Lejrbaal og derefter et Omegnsløb, 6 polske Patruljer med hver 2 danske Ledsagere. Troppen har aflagt Besøg i Røde Kors Lejren og mindst een Gang ugentlig har Førere eller Rovere været i Forbindelse med de polske Spejdere. — Samtidig hermed fik Troppen Forbindelse med en svensk Trop fra Lund. Det resulterede i et Besøg i Lund med 26 Spejdere. Senere besøgte nogle Førere den svenske Trop og i Aar har Svenskerne saa aflagt Besøg her hos Troppen. — Foruden disse Forbindelser er Troppen i Forbindelse med Spejdere i Holland og Amerika og driver en vidtstrakt Udveksling af

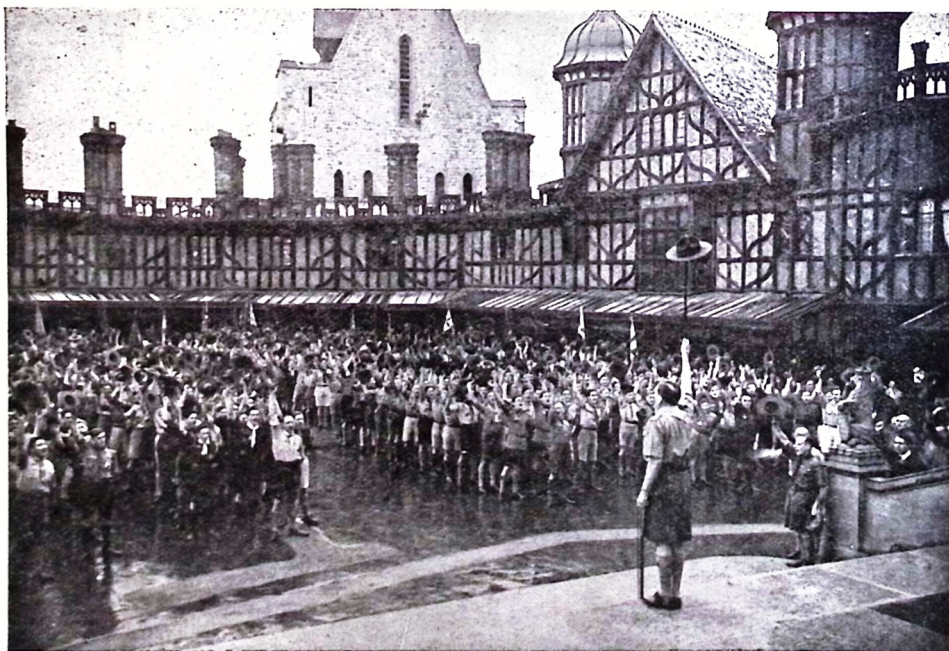
Spejder- og Førerblade med udenlandske Spejdere.

Hvad har I foretaget jer for at være med til at gøre Spejderbroderskabet mellem Landene til Virkelighed? Har I ikke søgt en Frændetrop, saa tal om det og gør det snart. Jeg vil være glad for af og til at høre lidt om jeres Erfaringer.

★

Opfordringen om at søge jer en Frændetrop i Udlandet, som KFUM-Spejderne og vi i Fællesskab har udsendt til alle Landets Spejdetroppe, har faaet voldsom Tilslutning.

Det er derfor nødvendigt at bede jer have Taalmodighed. Selv om I i nogle Maaneder ikke hører noget efter jeres Anmodning, betyder det ikke, at I er gemt og glemt — men det tager en hel Del Tid, inden vi kan faa gjort alle Ansøgningerne op og sendt dem ud til de forskellige Lande. Derefter venter vi paa Svar, og da de forskellige Landes Korpskontorer selvfølgelig ik-

Spejdere i Windsor Slotsgaard. („The Times“)

ke ligger med Adresser paa interesserede Spejdertropper, maa disse først findes frem.

Vi er meget glade over den store Tilslutning, Frændetropideen har faaet — men tab ikke Taalmodigheden, en skønne Dag ligger der et udenlandsk Brev til jer.

Kay Lauritzen.
Int. Sekr.

Engelsk Sankt Georgs

Gudstjeneste

Søndag den 28. April 1946 genoptoges for første Gang Traditionen fra før Krigen med de engelske Spejders Sankt Georgsgudstjeneste i Sankt Georgs Kapel paa Windsor Slot. Windsor ligger ved Themsen lidt Vest for London, og Slottet, hvor Kongefamilien bor, ligger paa et Højdedrag, der dominerer Landskabet.

Sankt Georg er Englands Skytshelgen, og Sankt Georgs Kapel er Hjemsted for den fornemste engelske Ridderorden, Hosebæandsordenen. I Koret hænger Bannere og Vaaben for Hosebæandsriddere (jeg lagde Mærke til et dansk og et græsk). Det minder en Dansk om Frederiksborg Slot, hvor Vaabenskjoldene for Storkorsridderne af Dannebrogordenen er ophængt, deriblandt Baden-Powells.

Kapellet, der ypperligt illustrerer den særligformede Tudorbue, blev bygget for 470 Aar siden. Koret er adskilt fra det øvrige Kirkerum som saa ofte i engelske Kirker fra Reformationen. I Koret i Korsangernes Munkestole sad 100 Divisionschefer og højere Førere og udenlandske Gæster. Vi kunde ikke se, men kun høre, de 1000 udvalgte Spejdere, der fyldte Kapellet. Hvert enkelt County (Grevskab) havde sendt sin Repræsentation, der udelukkende bestod af Kings Scouts. Proven til Kings Scout er svære end 1. Klasseproven og svarer til Dels til vor Riddersnor. Enhver Kings Scouts Certifikat er underskrevet af Kongen.

Landspejderne i England bærer enten khaki, graa, blaa eller grøn Uniform efter Troppens Valg (dog flest khaki), saa det var en farvestraalende Forsamling. Der var temmelig mange Sospedjere blandt Repræsentanterne. Og man bemærkede en Del af de nye Luftspejdere, der er kendelige paa, at de gaar med Baskerhue. Der var ingen Ulveunger, men mange Senior Scouts (Skovmænd) og Rovere.

Inden Gudstjenesten modtog Kongefamilien i en af Slottets Sale de 100 Førere. Begge Prin-

sesserne, der jo er umaadeligt populære, bar Pigespejdermærke. Kongeparret talte med mange af Førerne og var navnlig interesseret i at høre om Spejderbevægelsens Skæbne i de besatte Lande.

Imedens traadte Paraden af de 1000 Spejdere an. Og til Tonerne af et af Garderegimenternes Orkestre marcherede Paraden forbi Kongefamilien, der smilende modtog Hønnøren.

Selve Gudstjenesten Højdepunkt var vel nok, da vi alle med den britiske Spejderchef Lord Rowallan i Spidsen fornyede vort Spejderløfte, efter at en menig Londonspejder havde fremsagt Spejderloven.

Efter Gudstjenesten samledes alle neden for Kapellet's Trappe, og Spejderchefen kom til Mikrofonen. Han er Skotte og bærer saaledes Kilt. Det var tydeligt at se, at han endnu ikke har forvundet sine Saar fra to Verdenskrige. Han kommanderede »Hils!«, da den hvide Sankt Georgs Fane med det røde Kors blev båret frem, hvorefter han med nogle faa, fyndige Ord sendte os hver til sit, en uforglemmelig Oplevelse rigere.

Niels Brammer.

Hej, du der...

Du glemmer vist at hilse. Hører du da til disse slovede Individer, som gaar i Spejderuniform uden at tænke paa, at de tilhører Verdensbroderskabet og derfor som en Selvfølge skal hilse paa de Spejderbrødre, som passerer en.

Korrekt Uniform —
korrekt Optræden.

La' vær' med at sige til dig selv, at den anden bør hilse først — vær høflig og gør Hønnør. Naturligvis hilser en Rekrut først, naar han møder en Fører,

GAMLE RAVNS Tegnekonkurrence

Her ser I saa Resultatet af Tegnekonkurrencen fra Maj-Nummeret. Vinder blev Hans Petersen, Søllerød Trop. Desværre kan I ikke se farverne paa Tegningen, men det maa fortælles, at den var koloreret med forskelligt farvet Tusch.

Hans Sorensen har allerede faaet Præmien »Manitus Born« tilsendt.

Foruden den Tegning, som her er afbildet,

har jeg modtaget en hel Del andre. Det forbaavsedde mig egentlig, saa mange gode, der var imellem. Blandt andet havde en Ulveunge paa 10 Aar sendt en udmærket Tegning.

Paa flere af Tegningerne kunde man se, at Tegnerne havde undersøgt, hvordan en Indianers Paaklædning virkelig er (der var ganske vist ogsaa en, som kun havde en Fjerbusk paa Hovedet og et Spyd i Haanden, idet Tegneren ikke havde villet tildække Indianerens atletiske Skikkelse med Skind eller Fjer).

Desværre var der nogle Tegninger, som kom for sent. Det var Skade, da flere af disse Tegninger havde haft ret store Chancer i Konkurrencen. Husk til en anden Gang, at Præcision er en Borgmesterdyd. Frister sættes for at de skal blive overholdt.

I Korpslejeren bliver der rig Lejlighed til at tegne. Skitser af Lejrarbejder, Lejrportaler, paa Københavnerdagen, fra Dyrehaven, Øresund m. m. — Husk din Skitsebog og din Farvelade.

Dersom du synes, at en af dine Skitser er særlig interessant og vellykket, saa send den ind til Redaktionen af Spejdernes Magasin, Det Danske Spejderkorps, Fiolstræde 19, København K. Skriv tydeligt Navn og Adresse bag paa Skitsen.

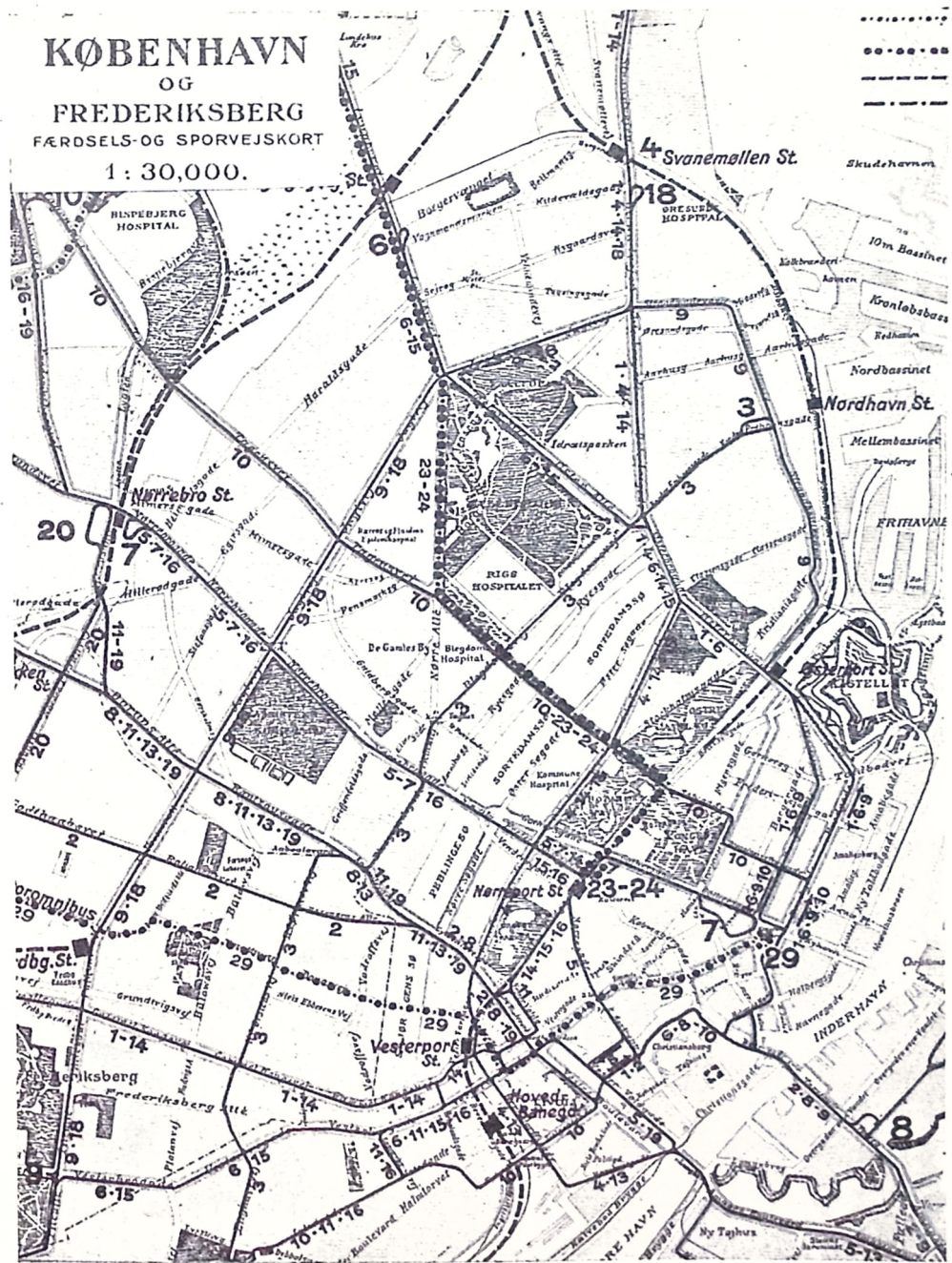

SKOMAND HANS PETERSEN, SØLLERØD TROPP

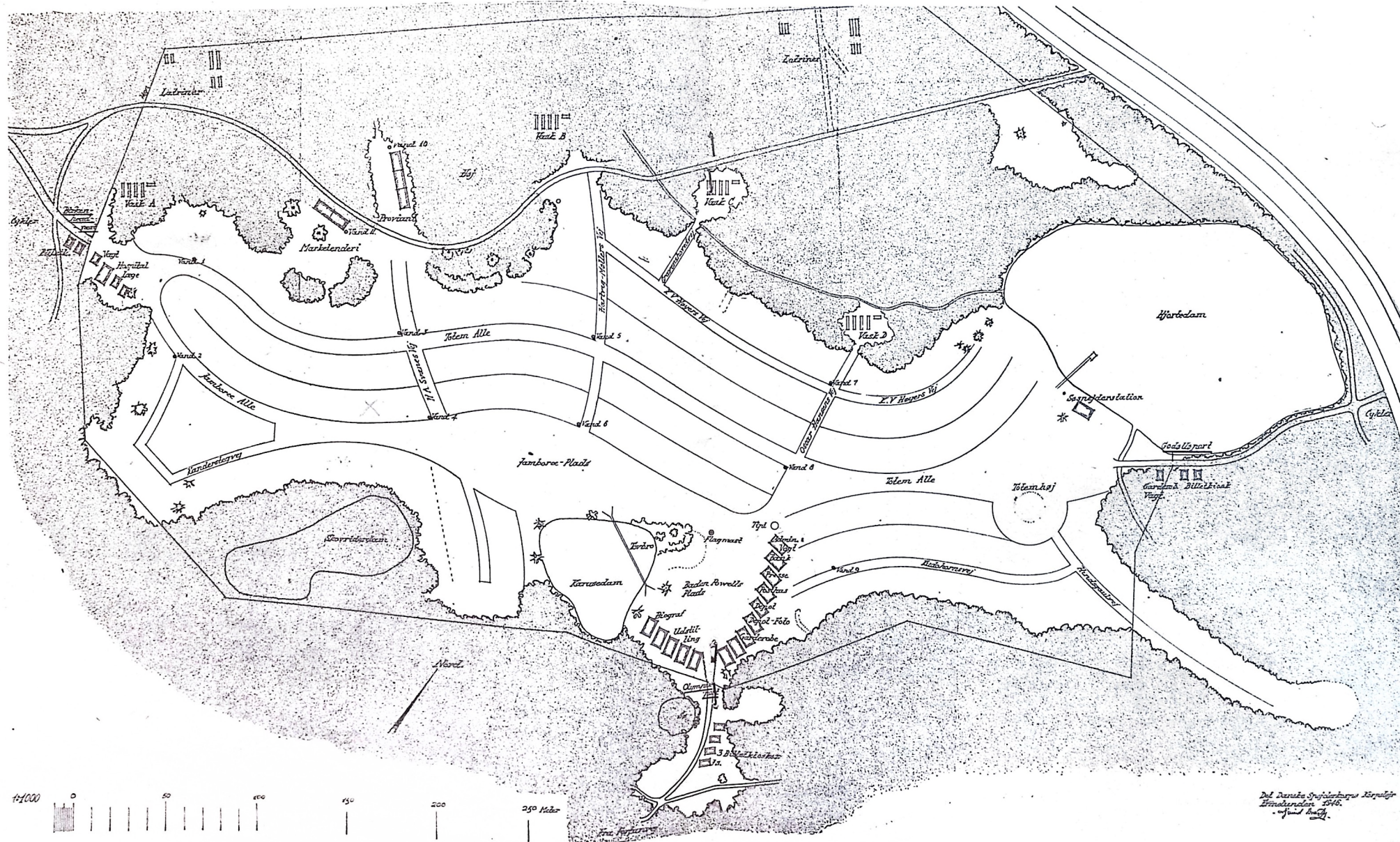
KØBENHAVN OG FREDERIKSBERG FÆRDELS- OG SPORVEJSKORT

1: 30,000.

Reproduceret med Tilladelse af Kraks Legat.

Plan over Korpslejren 1946

Manleestok 1:20.000

Geodetisk Institut. Eneret.

REJSEBREV (fortsat)

belgiske Lods fortalte os, at der langs Bredderne levede Krokodiller og Flodheste og længere inde i Urskoven Chimpanser, saa vi kastede Anker tidligt paa Eftermiddagen og gik, drabeligt bevæbnede i Land paa Sturvildtjagt.

Det blev dog ikke til noget Sturvildt i denne Omgang, men hvad, det kunde jo dog være, at vi havde mødt en Flodhest! Jeg skød nogle smaa metalkinnende Honningssugere, der ganske ligner Kolibrier, og vi fangede en Del af de tallose Ferskvandskrabber med een meget stor og bred Klosaks, men det meste af Tiden anvendte jeg til Meter for Meter at bane mig Vej gennem den mere end 3 Meter høje Vegetation af sammenfiltret Sumpgræs og ægte Papyrus. Tro ikke, at det er den rene Søndagsudflugt at gaa paa Jagt i Afrika!

Baobabtræer og Krokodiller.

Dagen efter lagde vi til Kaj i Boma, den tidligere Hovedstad i Belgisk Congo. Siden Leopoldville for 20—30 Aar siden blev Congos Hovedstad, har Boma været paa Retur, men her lever dog nogle Hundrede Europæere, deriblandt forbavsende mange Børn. Det er forbløffende, at de kan taale den Hede hernede, 36—37° i Skyggen; det var et pudsigt Tilfælde, at vi, netop mens vi var her i den hedeste By, vi har besøgt, skulde læse i en lokal Avis, at Danmark paa samme Tid hjemsogetes af en frygtelig Isvinter.

I Boma staar et stort Baobab- eller Abebrødstræ med en Stammediameter paa ca. 5 m, hvilket dog kun er godt og vel Halvdelen af den Tykkelse, disse ejendommelige Træer kan opnaa. Træet er særlig interessant derved, at der i dets Bark staar indridset engelske Inskriptioner fra 1875 og 78, dvs. fra Stanleys Tid. Længere er det ikke siden, at de første hvide Opdagelsesrejsende betraadte dette Land. Træet var hult, og der var god Plads indeni, 4 m fra Væg til Væg og 6—7 m til »Løftet«.

Vi foretog et Par interessante Sejlture paa Floden med vor store Redningsbaad. En Gang løb vi paa Grund paa ca. 30—40 cm Vand, og da vi vilde hoppe ud og skubbe Baaden af Grunden, fraraadede den Belgier, der var med, dette; her var for mange Krokodiller, sagde han. Og det var rigtigt nok, Floden var vrimlende fuld af dem. Det lykkedes os ikke at faa dem at se paa Sandbankerne langs Bredden, hvor de ofte søgte op selv ganske nær ved Byen, men flere af os saa et Par glimtende onde Øjne eller et kort Smæk af et frygteligt Gab ganske nær ved Skibet. Paa Vej op ad Floden havde vi forresten mødt en stor Krokodille, der var død og kom flydende nedad Floden med Bugen i Vejret, oppumpet af Luft.

Angola.

Efter en lille Uges Ophold i Boma gik det atter nedad mod Kysten, og vi kunde mærke, at vi denne Gang havde Strømmen med os. Vi har været meget uheldige med Fiskerierne mellem Congo og Angola, idet vi har mistet to Trawl — et andet gik tabt lige for Congo — men heldigvis fik vi trods alt en fin Fangst lige før Angola, ikke saa god som »det store Trawl« men absolut over Middelt.

Sejlene rebes

Angola synes at være ret forskellig fra de andre Lande, vi har besøgt. Det kan daarligt opfattes som en Koloni, snarere som en afrikansk Del af Portugal. Alene her i Luanda lever 11,000 Portugisere, et ganske usædvanligt stort Antal for en saa forholdsvis beskedne afrikansk By. Bortset fra Negrene og ikke mindst de store Mængder af Mulatter er det, at spadserer rundt i Luanda, næsten som om vi atter var vendt tilbage til Lissabon i Portugal. De samme rene, smukt farvede Huse, de samme Højdedrag med stejle Gader og bagved det dybblaa Atlanterhav.

Luanda ligger godt beskyttet bag en lang Sandbarre, bevokset med Kokospalmer. Vi har lagt til ved en Kaj, der er bygget under Krigen af en dansk Ingeniør, og som vil betyde en Masse for Handelen paa Angola.

— Saa snart vi har taget Vand om Bord og muligvis har faaet en med Længsel ventet Postsæk — det er mere end 6 Uger siden, vi fik den sidste — stikker vi i Soen igen, og foran ligger saa den 3500 km lange Rejse tværs over Guinea-Bugten tilbage til Freetown i Sierra Leone, den By, hvor vi fejrede Julen. Fra Freetown videre nordpaa til Bathurst og Dakar hvor vi skal afslutte Fiskerierne, derpaa til de Kanariske Øer eller Madeira, til England — og saa, ja saa er vi hjemme igen!

Med Spejderhilsen

Torben

GAMLE RAVN fortæller

om Krystalapparater...

En Spejderpatulje kan faa megen Fornøjelse af at lave sin egen Radiomodtager. Til de Apparater, som I har staaende hjemme i Stuen, bruges elektrisk Strøm, enten fra selve det elektriske Lysnet, eller fra et elektrisk Batteri — en Akkumulator, og disse Apparater er meget udviklede og kræver til deres Fremstilling en hel Del Penge samt Kundskaab om Radioteknik.

Men en Radiomodtager, som selv en lige oprykket Ulveunge kan lave alene uden ret mange Omkostninger, findes ogsaa — blot maa du ikke paa Forhaand stille alt for store Forventninger til den, for ikke at blive skuffet. Det bliver ikke med Højtaler, ingen udenlandske Stationer (dog maaske Sverige) og intet Kortbølgebaand. Det er et *Krystalapparat*.

Et Krystalapparat kan laves i en Tændstiksæske, men det er mere praktisk at bruge en Cerut- eller Cigar-kasse af Træ. Til Fremstillingen skal bruges følgende Materialer:

- 1 Cigarkasse,
- 6 Bømsinger,
- 9 m isoleret tynd Kobbertraad,
- 1 lang Metalpløk,
- 2 Bananstik,
- 20 m Antennetraad,
- 1 Antenneæg,
- 1 Stik Pap,
- 1 Krystaldetektor,
- 1 Hovedtelefon.

Cigarkassen faar du af din Far, *Pløkken* af Metal laaner du af Patuljen, *Hovedtelefonen* har din Far maaske fra den Gang, man endnu

„Onlisten“ beretter Nyheder for Patuljen

ikke havde Højttalere (den er ret dyr at købe, men maaske kan du billigt faa fat i en brugt). Pap er heller ikke svært at faa fat i, og Resten kan købes hos en Radioforhandler for ca. 5 Kr.

Først borer du 6 Huller i Kassens Laag som vist paa Tegningen. A-Hul er til Luftantennen, J-Hul til Jordledningen. De to Huller (H1 og H2) til Hovedtelefonens Stik og de to K-Huller (K1 og K2) maa have nøjagtig samme Afstand indbyrdes som Krystaldetektorens Ben, saa at den kan stikkes ned i dem.

I hvert af disse Huller sættes saa en Bøsning saaledes, at Motrikken sidder paa Indersiden af Laaget.

Med lidt isoleret Kobbertraad forbinder du saa følgende Bøsninger:

J forbindes med H1,
H2 forbindes med K1,
K2 forbindes med A.

Dernæst forbinder du et Bananstik i den ene Ende af Luftantennen, og Antenneægget i den anden Ende med en Sejlgarnssnor ved, saa du kan binde Antennen op til en Mast eller lign.

Saa tager du et Stykke isoleret Traad (ca. 1 m) og fastgør den ene Ende til en Teltpløk, saaledes at Metal rører direkte ved Metal. Den anden Ende sættes i det andet Bananstik.

Alt dette er jo meget simpelt, men nu kommer det mere vanskelige, nemlig at lave en Spole. Du klipper en Strimmel Pap ca. 20 cm lang og 3 cm bred. Dernæst klistrer du Enderne sammen saa du faar en Ring med en Diameter paa 5 cm.

Med Resten af den isolerede Traad lægger du nu den ene Vinding ved Siden af den anden paa denne Papring. Derved faar du en Spole. Det er vanskeligt at sige, hvor mange Vindinger, der skal til. Jeg vil regne med ca. 50 Vindinger, men du maa eksperimentere dig frem. Spoleledningens to Ender forbinder du med henholdsvis Jordledning og Antenne, altsaa tilslutter dem Bøsning J og A.

Nu prøver du Apparatet. Stik Pløkken i Jorden, saavidt muligt et fugtigt Sted, og sæt Bananstikket i J. Fastgør Antenneægget til en Stage og rejls den, saa Antennen kommer fri af Jorden. Bananstikket sættes i A. Krystaldetektoren sættes i sine Huller K1 og K2, Hovedtelefonens Stik i H1 og H2. Kan du høre noget? Krydstallen skal berøres af den lille Naal. — Lytter du? — Prik paa et nyt Sted paa Krystallen. — Maaske er der for faa eller for mange Vindinger i Spolen. Prøv dig frem ved at vikle af eller paa. — Hej, der er det! Danmarks Radio, København, Kalundborg og Kortbølgesenderen ...

Du kan lave Apparatet lidt finere ved at ind-

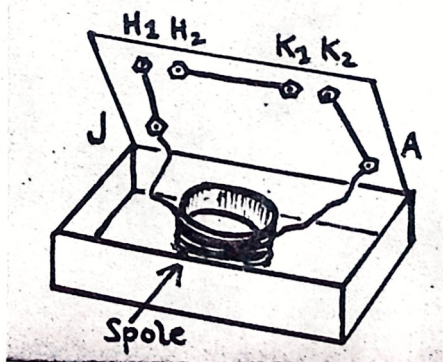
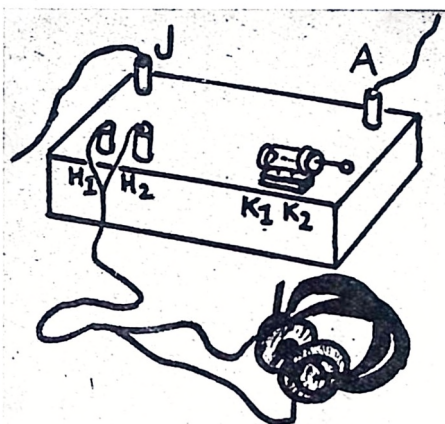
skyde en Kondensator. Foruden de ovennævnte Materialer skal du da købe:

- 1 variabel Kondensator, Maximumkapacitet ca. 500 cm.
- 2 ekstra Bøsninger.

Kondensatoren anbringer du paa Midten af Cigarkassens Laag og tilslutter dens to Klem-skruer til A og J. Det passende Antal Vindinger paa Spolen er da mellem 25 og 40. Ved at dreje paa Kondensatoren kan du da finde frem til det tydeligste Sted.

For ikke at sætte dig i for stor Udgift med at anskaffe en Kondensator, maa du se at faa en Radiomand til at forære dig eller for en billig Penge sælge dig en brugt, gammeldags Kondensator.

Jeg har talt!

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 2

JULI

1946

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Kender du ham, som jeg nu skal fortælle dig om? Maaske er det en af dine Kammerater, maaske er han endogsaa Ulveunge, ja, maaske er det dig selv, hvem ved! Han er saadan indrettet, at naar hans Kammerater vil lege Skjul, saa vil han grave Huler, og vil Kammeraterne grave Huler, saa vil han lege Tagfat. Naar hans Bandefører under en Øvelse — eller værre endnu under en Turnering — siger til ham, om han vil gaa til højre og udspejde Fjenden, saa siger han: »Hvorfor skal jeg gaa den Vej. Det er meget morsommere at gaa den anden Vej.« Eller et eller andet er blevet væk for en Ulveunge i Flokken, og Flokføreren fordeler Pladsen, hvor det kan være blevet tabt paa, mellem Ulveungerne, for at de kan lede efter det, saa gaar han ganske vist derhen, hvor han er blevet sat, men leger snart et andet Sted uden at lede. Ja, der findes virkelig mange Drengene, der har det saadan, og hvor er de besværlige at have med at gøre, og hvor de skader sig selv. De er jo evig og altid utilfredse og sure og synes, at de bliver uretfærdigt behandlet, selv om det slet ikke er Tilfældet.

De Drengene, der har det saadan, skulde prøve at lave om paa sig selv, saa de kom til at ligne den anden Slags Drengene, dem der altid er parat til at være med i en Leg, de andre synes er morsom. Hvis de bare kan tvinge sig til et Par Gange at lade være med at gøre Vrovl, saa vilde opdage, at det er meget bedre for dem selv og meget morsommere. De bliver glade og tilfredse og synes aldrig, de bliver behandlet anderledes end de andre. Og de andre Drengene og ogsaa deres Førere synes meget bedre om dem. Det er der ingen Tvivl om.

Saa er du en af dem, saa benyt Sommerferien til at øve dig i at være med uden Vrovl, i at rette dig efter de andre og hjælpe, hvor du kan, ved at gøre, hvad du bliver sat til. Og du skal se, efter Ferien er du selv mere tilfreds. God Ferie og

god Jagt
Baloo.

om den syngende Hær

Under et Krigstogt i Sydafrika, hvori B.-P. deltog, skulde han mødes med en Styrke Zulu-Negre, som kæmpede paa Englændernes Side. Han har lige truffet en Fortrop, som meddeler ham, at hele Zulu-Styrken er paa Vej. Og saa fortæller vor afdøde Verdensspejderchef:

»Kort efter hørte jeg en Lyd i det fjerne, som jeg først antog for at være Orgelspil i en eller anden Missionsstation, og i det Øjeblik troede jeg virkelig at vilde se en saadan Station paa den anden Side af Bakkekammen.

Da vi imidlertid kom op paa Aasen, saa vi nedenfor os tre lange Rækker af Mænd marchere af Sted, mens de sang en pragtfuld Hymne. Saa-vel Synet som Sangen gjorde et stærkt Indtryk paa mig.

Gang paa Gang lød nogle faa Solo-Toner fra en Mand, hvorpaa hele Hærens kolossale Kor svarede med Bastoner og højere Toner i skøn Harmoni.

Saa kunde Sangen pludselig bryde af, og der lød et hvinende Fløjt, eller et buldrende Dron, idet Krigerne slog deres Assagajer mod de store Oksehudsskjolde.

Takten og Rytmen i disse Krigeres Sang var fantastisk og gjorde et dybt Indtryk, ledsaget som den var af Fodslaget og de forskellige Fløjt og Dron.

Og Mændene selv var flotte at se paa, store stærke muskuløse Fyre med et frejdigt smukt Ansigt med gylden Broncelod. De bar kun faa Klædningsstykker og deres brune Kroppe skinnede af Olie og lignede Broncestatuer, og om Livet en Krans af Rævehaler og Pelsstrimler, mens de om Albuerne og under Knæene havde bundet hvide Oksehaler som Tegn paa, at de var paa Krigsstien.

Paa venstre Arm bar de kæmpemæssige Skjolde af Oksehud, idet hvert Impi eller Regiment havde specielle Farver paa Skjoldene, mens de i højre Haand bar to eller tre Kastespyd til at slynge mod Fjenden, samt en bredbladet Assagaj, som de beholdt til Nærkamp, og i Bæltet havde de stukket en Kølde eller Økse til Pillearbejdet.

En Fjerdingvej bagefter Impi'et saas en anden Styrke, som marcherede paa samme Maade og sang den samme Sang, dog med lysere Røst. Dette var Umfann-Impi'et eller Drengenes Regiment. Disse udgjorde Hærens Train eller Materielkolonne. De bar Krigernes Sovemaatter paa Hovedet, og inden i havde de rullet Kogegrejser og Fødemidler, og i Hænderne bar de lette Vaaben saasom smaa Skjolde, Jagtassagajer og smaa Koller.

Med disse Vaaben udførte de ofte Skinfægtninger og lærte saaledes Nærkampens Kunst. Ved at ledsage Krigerne paa disses Hærtog lærte de alt om Lejr og March og Krigsteknik.«

Baden-Powell 1. Billede

12

Duelighedstegn

Her er et Billede af den første Ulveunge i 1. Brønderslev Flok, som har taget alle 12 Duelighedstegn. Han hedder Jens Simonsen.

Rundt om i Landet er der vist adskillige Flokke som ikke har nogen Ulv med 12 Duelighedstegn. Streng jer an, Ulve. Er det ikke den klogeste og mest erfarne Jæger i Junglen, der faar det største Bytte? Ligesom hver Rift i en rigtig Ulvs Pels betyder en dyrekøbt Erfaring og Klogskab, saaledes betyder hvert Duelighedstegn paa Ærmet af en Ulveunge nye Erfaringer, større Kundskab.

Mere om Sejlad

Vindens Virkning paa Sejlene.

(Væsentlig efter Kaj Dahl: Haandbog i Sømandskab).

Naar Vinden rammer et Sejl, hvis Flade staa skraat i Forhold til Vindens Retning, vil Luften strømme langs Sejfladen, baade paa Luv- og Læsiden. Er Sejlet rigtigt stillet, vil Luftstrømmen følge Sejlets Krumning og frembringe et Overtryk paa Luvsiden og et Undertryk (Sugning) paa Læsiden. Da Luftstrømmens Hastighed er størst paa Sejlets Læside, er Sugningen større end Presset paa Luvsiden, og det er altsaa ikke mindst denne Sugning, der bidrager til at give Baaden Fart. Det er derfor af Vigtighed, at Sejlet er syet og halet saadan, at dets Krumning og dets Vinkel med Vindretningen (Indfaldsvinklen) tillader Luftstrømmen at følge Sejfladen. Bliver Indfaldsvinklen for stor,

f. Eks. hvis Sejlet er skødet for haardt, vil der paa dets Læside dannes Hvirvler, der ødelægger Sugningen og Baaden vil tabe i Fart. Man siger, at Sejlet »staller« — Udtrykket er hentet fra Flyvningen, idet Vindens Virkning paa Sejlene paa mange Maade svarer til Luftens Tryk paa en Flyvemaskines Bæreplaner (»Planvirkning«). Desværre kan man ikke se paa et Sejl, om det er »stallet«, men maa have det paa Fornemmelsen eller skønne sig til det ved paa Fartøjets Stander at iagttage Vindens Indfaldsvinkel.

I frisk Vind kan Luftstrømmen ikke følge Sejlets Læside, hvis Sejlet har stor Krumning, og man vil derfor i frisk Vind søge at faa Sejlene til at staa saa fladt som muligt, mens man i løjt Vejr vil give dem mere Krumning; i mange Kapsejladsfartøjer haves flere Stel Sejl, syet med større eller mindre Bugt, svarende til forskellige Vindstyrker.

Et Forsejl vil forbedre Sugningen paa Læsiden

Den Sømand han maa lide ...

af det Sejl, der er agtenfor. Naar man foruden Storsejlet sætter Fok, vil Baadens Fart alt ikke blot forøges svarende til Forøgelsen i Sejlareal, men mere end det, fordi Storsejlets Virkning forbedres.

Ved Læns (Sejlads med Vinden agter ind, hvor Vindens Indfaldsvinkel er meget nær 90°, har vi ikke længere den ovenfor beskrevne »Plan-virkning af Sejlene, men der dannes et stor Hvirvelfelt paa Sejlets Læside, og Sejlet vil virke paa lignende Maade som en Faldskærm, hvorfor man helst skal have det til at staa med saa stor Krumning som muligt (Fig. 1). Man vil her ikke kunne naa saa stor Virkning af Vinden paa Sejlene, som naar de har »Planvirkning«. Størst Fart vil vi derfor ikke opnaa med Vinden agterind, men med Vinden lidt agten for tværs.

★

Den gunstigste Indfaldsvinkel, naar Sejlene skal have »Planvirkning«, er 10—15°. Ved bidevind Sejls — d.v.s. Sejls saa nær op imod Vinden, som man kan komme, hvilket for en Kutter, vil sige ca. 4 Streger fra Vinden — skal Skoderne være klosalede (Forsejlernes dog knapt saa haardt som Storsejlets), navnlig naar Vinden er frisk. Sejler vi rumskods, d.v.s. enhver Sejls, der ikke er bidevind, stikker vi ud paa Skoderne, des mere, jo mere vi falder af fra Vinden, saaledes at vi beholder en Indfaldsvinkel paa 10—15° for den resulterende Vind, d.v.s. den Vindretning, vi observerer paa Standeren. Dette er ikke den virkelige Vindretning, men Resultanten af den virkelige Vind og den »Modvind«, der opstaar ved Baadens Fremadbevægelse (smågn. »Modvinden« ved Cykling i Vindstille!).

★

Som en grov Regel kan man angive, at Bommen omtrent skal halvere Vinden mellem den virkelige Vindretning og Kolens Retning.

Den Kraft, hvormed Vinden virker paa Sejlet, vil kun delvis kunne udnyttes til at drive Baaden fremad. Kaldet vi Vindens Kraft for V (Fig. 2) kan vi oploøse den i 2 Komposanter, L og T, hvoraf L virker i langskibets Retning og væsentligst bidrager til Baadens Fremdrift, men ogsaa vil trykke den noget paa Næsen, mens T virker i tværskibets Retning og dels vil fremkalde Krængning, dels Afdrift. Jo mere forlig Vinden er, jo større er T i Forhold til L. Ved bidevind Sejls der der altsaa et betydeligt Krængningsmoment, hvorfor vi her, naar Vinden er frisk, ikke kan fore saa meget Sejl, som ved rumskods Sejls, ligesom vi maa regne med betydelig større Afdrift. Særlig vigtigt er det at huske, at naar Vinden kommer i Stod, og Baadens Fart er ringe i Forhold til den voksende Vindstyrke, er Krængningsmomentet særlig stort, hvorfor der kræves megen Agtpaagivenhed; det kan f. Eks. være Tilfældet under en Stagevending, hvor man har tabt Fart,

Efter disse mere almindelige Betragtninger over Vindens Virkning paa Sejlene, skal vi nu gaa lidt mere i Enkeltheder. Vi vil da begynde med at konstatere, at et Sejl kan staa paa 3 Maader, nemlig: 1) *levende*, d.v.s. Sejlet »blafir« — det vil være Tilfældet, naar Vinden kommer ind paa Forkant af Sejlet og blæser langs dette, f. Eks. naar Fartøjet ligger vindret (Fig. 3) eller naar vi slækker af paa Skodet; 2) *fuldt*, d.v.s. at Vinden kommer ind paa Agtersiden af Sejlet og fylder det (Fig. 4), og endelig 3) *bakt*, d.v.s. at Vinden kommer ind paa Forsiden af Sejlet (Fig. 5).

Et levende Sejl vil modvirke Baadens Fremdrift, hvorfor vi løber Baaden »i Vinden«, naar vi vil tage Farten af den; kan vi holde den i Vinden, vil de levende Sejl fremkalde Sakning. Det samme er i endnu højere Grad Tilfældet med et Sejl, der staar bakt, men det vil, som vi om lidt skal se, tillige faa Fartøjet til at »dreje«.

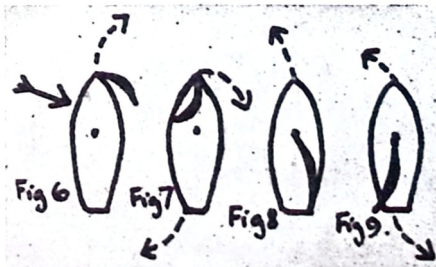
Et fuldt Sejl vil altid virke til at give Fart fremover. Med Hensyn til den drejende Virkning, er det Sejlets Anbringelse i Fartøjet, der er afgørende. Et Forsejl vil, hvad enten det staar fuldt eller bakt, men kraftigst i sidste Tilfælde, dreje Baadens Forende bort fra Vinden, altsaa faa Fartøjet til at falde. Et Agtersejl vil omvendt faa Baaden til at luve.

Vi kan altsaa sammenfatte ovenstaaende i 4 Punkter:

- 1) Et fuldt Forsejl virker til Fart og til at falde. Fig. 6.
- 2) Et bakt Forsejl virker til Sakning og til at falde. Fig. 7.
- 3) Et fuldt Agtersejl virker til Fart og til at luve. Fig. 8.
- 4) Et bakt Agtersejl virker til Sakning og til at luve. Fig. 9.

Op med disse Punkter vel indprentet kan vi begynde med Fartøjsmanøvrer, men det gemmer vi til en følgende Artikel.

Poul Galle.

Vibernes Sommerlejr *fortsat fra Side 105*

og Drengene spiste og spiste, og til sidst kunde de ikke klemme et eneste Bær mere ned, og endda var der flere tilbage i Kurven. Der blev takket for Mad fra begge Sider, og Fruen skulde nu hjem til Opvasken. Da Klokken var tre, var Drengene klar til at starte igen. De svingede ind i Gaarden, der skulde sandelig siges ordentlig Farvel til de flinke Gaardmandsfolk. Afskeden blev kort, men hjertelig, og Fruen var helt rørt. »Kom ud og besøg os engang igen«, sagde hun, og gav hver enkelt af Drengene Haanden. Ogsaa Gaardmanden var kommet hjem fra Marken for at sige Farvel. Viberne gav de flinke Mennesker et rungende Tjilkerlicker, og saa gik det ud mod nye Eventyr. — Og med Spænding saa Drengene hen til de kommende Dage, for nu kunde de naar som helst løbe paa de andre Patuljer. —

Turen skulde i Dag gaa over Tøstrup, Sivested til Kolind. Her i Nærheden vilde Drengene overnatte denne Gang. — Da de naaede ca. 4 km fra Kolind bebyndte Eriks Cykle at humpe. Ejnar skældte ud. »Du har selvfølgelig ikke lappet den ordentlig«. »Jo, bestemt«, forsvarede Erik sig, »men mit Bagdæk er nu ikke saa godt«. Stakkels Erik maatte døje meget, da Patuljen standsede for at lade ham pumpe sin Cykle, men faa Minutter efter var de lige ved at bære baade ham og hans daarlige Dæk i Guldstol. Grunden hertil var, at mens Erik pumpede, og de andre holdt Hvil i Grøften, kom der en lille Dreng gaende hen ad Vejen. Han stillede sig op ved Siden af Erik og kiggede interesseret paa ham. »Er du punkteret«, spurgte han. »Nej«, svarede Erik indædt, »jeg har bare lukket Luften ud for at faa Lov til at pumpe den ind igen — jeg elsker at pumpe, forstaar du«. »Naa jo, men I kan nu ogsaa sagtens naa de andre«. Ejnar røg op af Grøften: »Hvem«. »De andre Spejdere, det er da ikke 10 Minutter siden, de kørte over Broen derhenne, de skulde til Kolind, sagde de«. Her var det, at de 6 Viber for hen og dansede Krigsdans omkring Erik, til stor Forbavselse for Drengen, der helt benovet fortsatte henad Vejen.

»Aah, du tyndslidte Dæk over alle Dækker, du bringer os Held, hver Gang du lækker«, skreg Henning og faldt paa Knæ foran Eriks Cykle. »Hvis du ikke var punkteret, var vi rendt lige ind i dem«, sagde Ole. »Hold nu inde, Gutter«, raabte Ejnar, »vi maa have Krigsraad, kom herhen i Grøften igen allesammen«. Drengene samlede sig spændte om ham. »Hvem tror du det er«, spurgte Ole, »Falken eller Uglen«. »Mon det ikke er Falken, jeg kan ikke tænke mig, at Nal-

le er kommet helt herom allerede«. »Men det maa opklares, og I er nok klare over, at vi maa gaa forsigtigt til Værks, de skulde nemlig meget nødt opdage os«. »Nej, men vi skal drille dem lidt, de skal ikke uhindret krydse vor Vej«, mente de andre. »Men vi maa have dem opsporet og vide, hvor de slaar Lejr, det er den eneste rigtige Maade«. Ejnar tænkte, han fik helt Rynker i Panden. »Nu har jeg det, vi fortsætter bare langsomt, og saa indhenter vi nogle Oplysninger om dem paa Vejen, naar vi saa ved, hvad Vej de er kørt. kan vi sende en i Forvejen til at opdage deres Lejrplads. Og saa maa vi ogsaa af Sted, inden de faar for stort Forspring.« Ole pumpede Cyklen for Erik, og han blev haardt trængt af de andre. »Tænk engang, man bliver Dagens Helt paa Grund af en punkteret Cykel«, lo Erik. — Det skulde gaa nemmere end Viberne havde tænkt sig med at opspore den fjendtlige Patulje, lidt længere fremme delte Vejen sig og her ved Svinget sad en gammel Mand og soled sig i Grøften. Ejnar sprang af Cyklen og gjorde Honnør: »Undskyld, men der er vel ikke kommet nogle Spejdere her forbi for lidt siden«. »Jow, a har li' snakket med dem«. »Aah, hvor kørte de hen«, spurgte Ejnar ivrigt, og de andre spidsede Øren. »Ja, de fortsatte ned ad Vejen der til Koed«, sagde Manden, og pegede paa Vejen til venstre, og saa kom han med en Oplysning, der fik de 7 Dreng til at blinke til hinanden. »De sku' ind til Koed for aa træf' noed Familie til navn af dem, saa sku' de videre hen til Niels Petersens Gaard for at ligge i Lejr i Nat.« »Hvor

De to Falke stod og kiggede...

ligger Niels Petersens Gaard«, spurgte Ejnar, »er det langt herfra?« »Jaw, det æ int ret langt fra Kolind, saa de har saamænd kjør en bette Omvej, men sku' I træf dem«, spurgte Manden. »Ja, det er nu ikke noget, der haster«, lo Ejnar. »Jamen, naar I nu kommer hen, hvor Vejen kommer fra Koed, ka' I se Niels Petersens Gaard, og saa finder I dem nok.« »Mange Tak, skal De have«, sagde Ejnar. Og nu gik det hurtigt henad Vejen, nu gjaldt det jo om at komme forbi Gaarden, før de andre naaede den. I Øjeblikket kunde man vist regne med, at de var optaget hos Familieskabet i Koed.

»Nu ved vi da, at det er Falkene,« pustede Gert. »Hvordan det«, spurgte Frede. »Jo, for Pelle fortalte mig en Dag, at han havde en Tante i Koed.« »Bravo«, sagde Ejnar, »de skal faa en lille Hilsen fra os«. Da de naaede hen til det næste Vejssving, kunde de se en pæn hvid Gaard, der laa lige ved Siden af en lille Skov, og omme paa den anden Side af Skoven laa endnu en Gaard. Nu var det jo bare et Spørgsmaal, hvilken af Gaardene, der var Niels Petersens. — En Bagerbil kom tøffende op ad Bakken, Ejnar rakte Armen i Vejret, og Bilen standsede. »De kunde vel ikke sige os, hvilken af Gaardene dernede der er Niels Petersens.« »Jo«, svarede Chaufføren, »det er den store, hvide dernede«. Ejnar takkede for Oplysningen, og Bilen fortsatte. »Saa maa vi alt-saa ned til den anden Gaard«, sagde Ejnar, »og lad os saa komme af Sted i en Fart«. Hurtigt gik det ned ad Bakken, og i Gaarden fik de Til-ladelse til, at slaa Teltet op i Kanten af Skoven. Ejnar saa paa Uret: »Klokken er tyve Minutter i seks, Hans og Erik, I kører ned til Byen, vi har ingen Brød til i Morgen«. Hans og Erik var straks parate. De smed Uniformsbluserne, for hvis nogen af Falkene skulde se dem paa Af-stand, kunde de ikke saa nemt kende dem. »I maa ogsaa hellere købe nogle Pølser, som vi kan faa til Middag i Morgen«. »Jamen min Cykel«, udbød Erik pludselig. »Tag min«, raabte Ole in-de fra Teltet, »saa lapper vi din, naar du kom-mer hjem«. Og Hans og Erik spurtede hen ad Vejen til Byen, det var helt mærkeligt at køre uden Oppakning, men det var rart.

Da Aftensmaden var spist, bestemte Ejnar, at Henning og Ole skulde gaa over og udspejle Fal-kenes Lejr, han selv skulde tegne Kortskitse, og Erik skulde have lappet Cykel med Assistance af Hans. De to var jo uadskillige. Henning og Ole var begejstrede for den Tjans de havde faaet, de sneg sig saa forsigtigt frem som muligt.

Pludselig greb Ole Henning i Armen: »Der kommer nogen«, hviskede han. Og ganske rig-tigt, henad Skovstien kom Karl Gustav, Falkens Patruljeassistent. Han var øjensynlig bare ude

at gaa en lille Tur, men pludselig stoppede han op. Henning og Ole strakte Hals. Karl Gustav bøjede sig ned, en vældig Støvbold havde fanget hans Interesse. Det saa ud, som om han vilde tage den med hjem til Lejren, men det maa han have fortrudt, for han vendte om og løb tilbage mod Lejren. »Egon skal nok se den paa Vokseste-det«, hviskede Henning, »de to har jo Svampe-dille«. »Ja, og nu skal de narres«, lød det fra Ole, »vi fjerner Kalorius«. Han sjrang hen og tog Støvbolden med om bag Busken. Det var paa høje Tid, for nu kom Egon og Karl Gustav igen, den sidste ivrigt fortællende om, at han havde aldrig nogen Sinde set saa stort et Eksempel af Racen. »Det var lige her udfør de to Bøge-træer«, sagde han, og kiggede sig omkring. »Ja, jeg ser nu ikke noget«, svarede Egon. Karl Gus-tav blev mere og mere forvirret. »Det var nu her«. »Hvor maa den have været mægtig, den er sikkert eksploderet«. »Tak, hold op, det var her den var, nogen har taget den«.

»Ja, du har vist spist for mange Frikadeller, eller osse lider du af Hallehulejasyge«, sprutgri-nede Egon.

»Aah, hvor er du pjattet«, eksploderede Karl Gustav rasende og langede ud efter Kammeraten. Egon raabte, mens han løb hjem til Lejren: »Hjælp, Hjælp! Kalle har faaet Sjællandsk Syge eller noget i den Retning«. Karl Gustav fulgte langsomt efter. »Der var nu noget muggent ved denne Affære, og Egon, den Struds, han er al-tid saa vittig«.

Omme bag Busken blev der grinet. »Saa du hans Ansigt«, hikkede Henning. »Ja, han faar urolige Drømme i Nat«, grinede Ole, »men vi maa nærmere hen til Lejren«. De nærmede sig gennem Græsset saa nær til Lejren, at de kunde høre Falkene snakke sammen. — »Saa skal vi altsaa slaa Lejr ved Lykkesholm i Morgen«, var der en, der spurgte. »Jo, vi skal helst være der til Middag«, blev der svaret. Ole blinkede til Henning. »Ja, nu sku' vi osse snart have lavet lidt Spræl med de andre Patruljere«, det var vist Karl Gustav. »Ja, men du skal ikke være med, du ser jo Syner«, drillede Egon. Resten af Sam-talen druknede i Uro og Latter.

(Fortsettes i næste Nr.)

Napoleon sagde, at for ham var der ikke noget, der hed »Kan ikke« — men mon han nogensinde har prøvet at stryge en Tændstik paa et Stykke Sæbe?

KORPSET RUNDT!

Korpset rundt i Lynglimt.

Høvdingen i Mohikanerpatruljen i 3. Østerbro TROP har været gal paa sine Krigere. I Majnummeret af Tropsbladet skriver han:

»Mohikanere, oh lyt. Kun faa tog den store Oplevelse at deltage i Paaskelejren. Har I glemt, at I er Mohikanere? Tænk jer en Mohikaner, der hellere vil besøge Tante Tjinganossergak i Delaware-Stammens Wig-wam, holde Kommers den Dag man bliver tretten Somre, ryge Fredspibe med Stammens gamle Kvinder eller blive i Wig-wammen med Hjemmemokkasinerne paa og spise salt Bisonkød, naar Stammens øvrige Medlemmer gaar ad Krigsstien til Køge«

Gamle Hjort.

Mange Spejdere rundt om i Korpset har ladet Forsiden af Maj Nummeret af Spejdernes Magasin med Spejderchefens Billede indramme og hængt det op paa Væggen.

2. Valdemar Sejrs TROP har oprettet et Foto-Kursus med Henblik paa Duelighedstegnet Fotograf. Der deltager foreløbig 10 Spejdere deri.

Efter mange Genvordigheder lykkedes det at faa en stor Øvelse bragt i Stand mellem Skjalm Hvides Division og Vestsjællands Divisionen. Grundlaget var Borgerkrig i den sydamerikanske Stat Pampanilla —

Det lille mærkelige og tilsyneladende uforstaaelige Indskud i April-Nummeret af Spejdernes Magasin var Nøglen til en Kode, hvormed man kunde løse en af Meldingerne. Trods tapper Kamp kunde Vestsjællands Styrker ikke klare sig mod de overlegne Folk fra Skjalm Hvide. Paa Billedet nedenfor ser I et Par Mand fra Vestsjælland, som er ved at signalere til de fremmede Flyvemaskiner, som nedkastede Vaaben, hvormed de kunde bekæmpe Skjalm Hvide. Spejderne fik kun sovet 3 Timer den Nat.

Søndag den 10. Maj drog Hillerød-Troppene ud i Skoven for at plukke nyudsprungne Bøgegrene til de syge paa Centralsygehuset i Hillerød.

I Helsingør udkommer et meget flot Kolonneblad »Spejderstafetten«. Det er sjældent, man ser et saa fint udstyret Blad. Det er paa samme Tid Organ for Spejderne, Pigespejderne og Sct. Georgsgildet.

Efter Tropsbladet ser det ud til, at 1. Nyboer TROP afholder Kursus i Kortbølgeradiofoni.

Sct. Georgsløbet 1946.

Den 14. April havde samtlige Spejdere i Ring-

sted deres aarlige Sct. Georgsløb. Løbet begyndte med hemmelige Meldinger i Aviserne og Lys-signaler fra Vandtaarnet m. m.

Lørdag blev de 12 deltagende Patruljer kørt i lukkede Militærlastvogne til Lellingskoven, hvor de blev sat af til et knaldhaardt 18 km Natløb. Kl. ca. 3 om Natten var næsten alle Patruljer klare til Overnatning paa »Ny Lellingsgaard«.

Søndag Morgen Kl. 9 begyndte et 8 km Dagløb, der bød paa mange spændende Opgaver bl. a. Etablering af Bro over en Aa, der var fuld af Krokodiller, Klatring, Skitse, Elektrisk Ulykke, 2 Holds Signaler og m. a. Vinder blev Falkene, 3. Valdemar Sejr, Nr. 2, Glenterne, 2. Valdemar Sejr, og Nr. 3 blev Uglerne, 2. Valdemar Sejr.

Med Spejderhilsen

»Sheeta«,

Uglerne, 2. V. S. TROP.

Flyverne er der ...

Nyt fra Redaktøren

Tider kommer,
Tider skifter,
Slægt skal følge
Slægters Gang...

Saa er det atter Tid til at skulle sige Farvel til Læserne. En Redaktør gaar og en anden kommer til. Sidste Sommer blev Torben Wolff Redaktør af Spejdernes Magasin, men allerede et Par Maaneder efter maatte han sige Farvel til jer, fordi han skulde paa sin store Ekspedition til Afrika. At han ikke har glemt Spejdernes Magasin, har I kunnet konstatere ved at læse hans Rejsebreve fra *M/Y Atlantide*. I Torbens Fravær har Magasinet været redigeret først af Tropsfører Eyvind Moe, Gjøgernes Tropa, og derefter af Gamle Ravn. Nu i Højsommeren vender Torben Wolff saa atter tilbage til gamle Danmark, og han overtager da sit tidligere Job som Magasinets Redaktør.

Paa Falderebet vil jeg derfor sige jer Farvel og Tak for denne Gang. Det har været et morsomt Arbejde at sætte et Blad sammen, og jeg haaber, at der hist og her har været et Par Ting, som I brød jer om at læse. En særlig Tak vil jeg sige til jer, der var saa venlige at sende mig jeres Mening om Bladets Indhold, Ros som Dadel. Der er ikke noget, der glæder en Redaktør, som at mærke, at der er nogen, der læser hans Blad. Jeg er bombesikker paa at Torben vil være lige saa glad som jeg over at faa et Brev fra dig en Gang imellem.

Skriv derfor til ham frit fra Leveren.

Jeg modtog som Besvarelse af Opgaven med at tegne en Indianer i Krigsmaling adskillige gode Tegninger, men uheldigvis var der flere af de bedste, som kom for sent. Det siger sig selv, at de ikke kan deltage i Konkurrencen, men det er ærgerligt — baade for Tegneren og Redaktøren, der gerne vil bringe det bedste.

ÆRES SÍDEN

1.KL.SPEJDERE

Frie Fugle: Torkil Mann. 3. Odense: Poul Grønbech. 1. Odense: Svend Eriksen, 2. Aarhus: Ib Pargaard, Leif Stilling. 1. Skjern: Peder Andersen, Tage Klein, Curt Knudsen, Hans Jørgen Jacobsen, Børge Ebbesen, Svend Okkels. *Hindholm Kostskoletrop:* Poul Nielsen, Flemming Hove, Arne Jønsson, Arne Snevold Sørensen. 1. Maribo: Ib Frederiksen, Ole E. Nielsen.

VÆBNERE

2. Aarhus: Poul Bøving, Niels Frostholm, Erik W. Lassen, Georg O. Sørensen. 1. Odense: Svend Eriksen, Flemming Hansen. 3. Odense: Bent Absalonson, Ove Rasmussen, Knud Elmo Petersen, Ole Hansen. 5. Odense: Peter Sørensen. *Frie Fugle:* Torben Jensen. *Jens Bangs Tropa:* Hans Møller. 1. Lillerød: Leif Mørch-Larsen, Finn Bonnichsen, Erik Hagerup-Nielsen. 1. Nyboder: Karl Johansen Jensen. *Hindholm Kostskoletrop:* Poul Nielsen, Flemming Hove, Arne Jønsson. 1. Maribo: Ib Frederiksen, Ole E. Nielsen.

RIDDERE

Frie Fugle: Skm. Jørgen Carlsson. 1. Odense: Valdemar Eriksen. 3. Odense: Poul Grønbech, Knud Verner Jørgensen. 1. Vesterbro: Erik Lützen. *Juelsminde:* Otto T. Petersen, Svend V. Wendelbo.

VANDRINGER

100 km
1. Skagen: Roald Boe Jensen.
1. Viby: Poul Høgh Jensen, Poul Erik Jensen.

90 km
Niels Ebbesens Tropa: Philip Mohr, Poul V. Christensen.

75 km
2. Aarhus: Finn Borch, Thor-kild Ras, Georg O. Sørensen.

60 km
1. Skjern: Tage Klein, Tore Halskov, Peder Andersen, Curt Knudsen.

ILDBOR

Juelsminde: Hans C. Jespersen.

Husk derfor overalt: Er der for et eller andet sat en Frist, saa skal denne Frist overholdes ganske nøje, hvis man ønsker at komme i Betragtning ved Bedømmelsen.

Forhaabentlig er det den eneste Patrulje, som ikke læser Magasinet. Det vilde i og for sig være en god Idé, om I Patruljeførere en Gang ved et Patruljemøde gennemgik Magasinet med jeres Folk, kritiserede Artiklerne, Historierne og Billederne, uddelte Ros og Dadel til Redaktør og Forfattere. Men saa skulde I rigtignok ogsaa sende Kritikken ind, saa den fik Lejlighed til at virke.

I Maj-Nummeret bad jeg en Patruljefører i Thøger Larsens Tropa om at indsende en Beretning om hans Patruljes bedste Patruljetur efter Nytaar. Jeg har imidlertid ingen Beretning faaet, saa formentlig har han ikke læst Magasinet tilstrækkelig grundigt, og det har sandsynligvis de andre Folk i Stifinderpatruljen heller ikke.

Denne Nummer af Spejdernes Magasin udsendes af Hensyn til Korpslejren allerede den 15. Juni og kan derfor være Spejderne i Hænde saa tidligt, at det kan naas endnu at skrive efter de sidste Ting, der mangler i Lejr-udrustningen. Men skriv hellere i Dag end i Morgen. Af mange Ting er der kun smaa Forraad, saa det gælder om at komme først.

<i>Ryggesække, Vandretasker, Cykeltasker.</i>		<i>Ryggesækposer af Stof til Skirtetøj,</i>	
Tommy-Ryggsæk, let Model, 100 %		Spisegrejre m. m.	0,85
Bomuldssejldug	16,75	Ovetræksposer til Tæppe eller Sove-	
Jamboretomyster med Træramme,		pose, svært vandtæt Gummilærred,	
svar Drilling	24,00	til at have uden paa Rygsækken...	3,85
Do. med Meisstativ	30,00	Korttasker, med Læderbagside og	
Do. med Træramme, svært gum-		Celluloidrude	10,85
mieret Stof	38,50	Læderpunge til Bæltet	2,00
Do. med Træramme, ekstrasvar		Tørklæderinge, tyrkisk Knob af	
Sejldug	42,50	Hampeline, forsk. Farver.....	0,50
Vandretaske, rigtig engelsk Tommy-		Tørklæderinge af Ben	1,50
model, khakiifarvet med brede		Gålsøjfer	0,50
Gjordremsse. Den helt rigtige		Spejderfløjter, den rigtige forniklede	
Spejdetraske	10,85	1,50 —	1,75
Tidl. Militærtasker, lille god Skul-		Spejderknapper, rigtige Læderknap-	
dertaske, 1. Sort.	6,85	per uden Lilje, pr. Stk.	0,08
2. Sort.	3,85	Motorbriller sammenfoldelige Cello-	
Cykeltasker, graat Lærred med Rem-		loidbriller med Elastik klare	1,00
me, pr. Par	14,85	regfarvede	1,25
Do. ekstra svar Kvalitet	18,85	<i>Dolke og Skedeknive.</i>	
Do. svært gummiimpregneret Lær-		Finske Dolke med rigtige Læderske-	
red	19,50	der, kort Model	9,85
		lang	10,75
<i>Forskellige Ting til Uniformer og den</i>		Skovmandsdolke, ny smaltbladet Fac-	
<i>personlige Udrustning.</i>		on med Læderskede 13,50 —	7,50
Spisebestik i Lærredspose med Hes-		slirknive, fint-fint Staal med Læder-	
siansvæstestykke	4,85	ske 14,50	14,50
Tallerknør og Krus, af prima Alu-		Løse Læderskeder i Slirfacon	3,50
minium, pr. Sæt, 3 Dele.	4,50	Løse Læderskeder til finske Dolke ..	3,00
Aluminiums Smørdaaser 100 g med			
Glas	2,75	<i>Lommelygter m. m.</i>	
Feltflasker prima Aluminium	12,50	komplet med Batteri og Pære:	
Grydeklude med Staaluld	0,60	Stavlampe, 11 cm lang	1,95
Thæg, solid Udforelse i Aluminium		Do. Bakelit med Reflektor	2,34
Tandborster, »Denta«, rene Svinebor-		Do. 20 cm lang	5,85
ster	1,30	Flad Model, forniklet	3,25
Spejle	0,50	Løse Batterier	0,85 — 0,74
Toiletpose af Gummilærred	0,85	Pærer	0,42
Toiletetui af Gummilærred, komplet		Pandelamper, excl. Batteri	14,85
med Indhold: Kam, Tandbørste,		Batteri til Pandelamper	1,59
Søbehylster, Tandpasta, Spejl	5,85		

København K.

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711, Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284